

AF

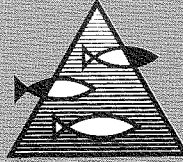
ekes 1

Fiskeridirektoratets

Bibliotek

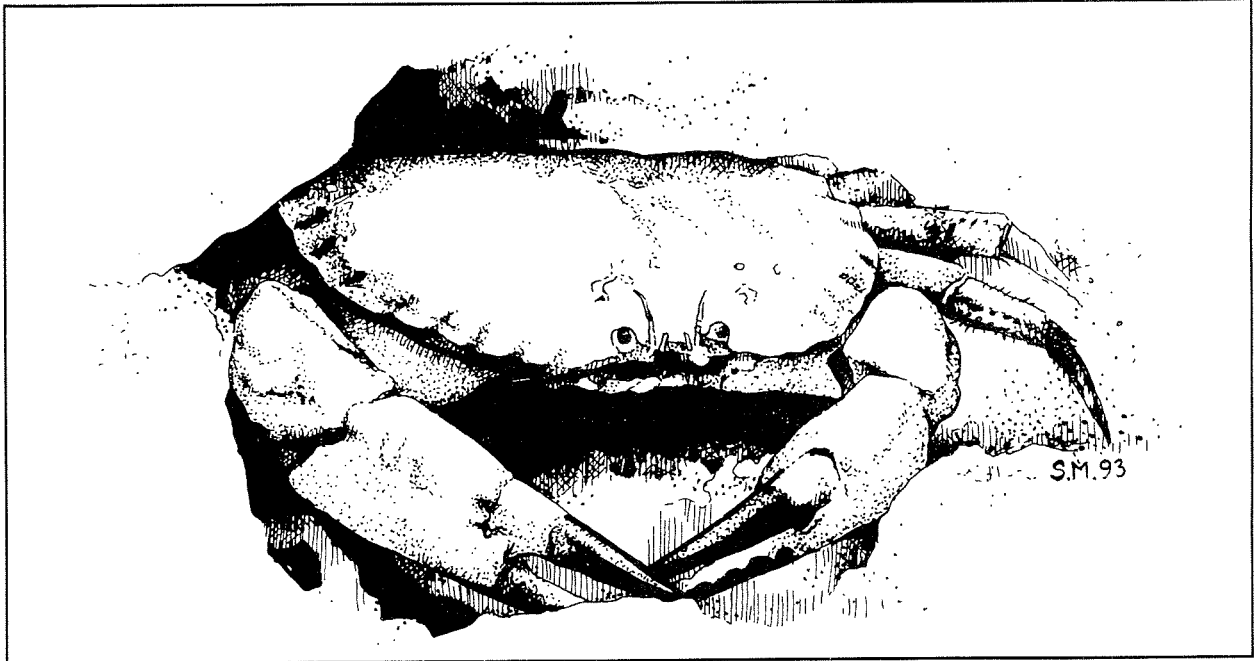
HAVFORSKINGS

nytt

Nr. 5 - 1993

Krabbe

Lønner det seg å fore opp vasskrabbe?

Tomme og halvtomme krabber har gitt økonomisk tap og ført til ergrelse både for fisker og kjøper så lenge det har vært fisket krabbe her til lands. Havforskningsinstituttet har nå utviklet en metode for å teste hvor fulle krabbene er, slik at industrien kan sikre seg råstoff av høy kvalitet. Krabben som blir igjen er av dårligere kvalitet og har lavere verdi. Ved Havbruksstasjonen i Austevoll har en gjort vellykkede forsøk med å føre denne krabben. Forsøkene viser at føring av halvtomme hunnkrabber gir best resultat.

Gjennom alle år har krabber blitt føret opp ved bryggekannten. Det store spørsmålet er om dette er lønnsomt. Erfaringen tilsier at det ikke lønner seg å samle likt og ulikt av krabber i et par flytekasser, slenge fiskeslo til dem og vente at alt blir krabbe av god kvalitet innen kort tid.

Næring

Økonomien, og eventuelt nye arbeidsplasser, vil være avhengig av at føeringsprosessen kan kjøres i industriell skala og over lengre tid enn fangstsesongen. All krabbe som blir føret, må med sikkerhet vise god vekst ved føring og utvikle høy kvalitet i løpet av en gitt tid.

Forskning

Siden 1991 har det pågått systematisk forskning i et samarbeid mellom Myklebust Trading A/S, Dyno Industrier A/S, EWOS a/s og Havforskningsinstituttet, Austevoll Havbruksstasjon.

Det har vært gjort studier av krabbens fysiske egenskaper, skader, fyllingsgrad og kjønn.

Videre har en studert fysisk utforming av oppforingsanlegget, for eksempel utforming av burene og hvor tett krabben står. Aggresjon og matvalg er også undersøkt.

Resultater så langt

Krabber som er skadet under fangst eller transport har høy dødelighet og må vrakes. Vasskrabber er ikke egnet fordi de trenger for lang oppfóringstid. Hannkrabber er spesielt aggressive og bør ikke brukes. Hunnkrabber derimot kan som oftest gå i fellesbur med mange skjul uten at klørne må bindes.

Mest suksess med oppfóring får en ved å bruke halvfulle hunnkrabber uten skader. Det ser ut til at de kan oppbevares i en tetthet på 50 stk. pr. kvadratmeter og at de kan oppnå høg kvalitet på ca. tre uker.

Røkterrutiner

Krabbene er nattaktive og foretrekker mørke og kort vei til skjulestedet for å spise effektivt. Så langt mulig bør brå lysendringer og andre forstyrrelser unngås.

Daglig renhold ser ut til å gi bedret fóringsaktivitet. Krabbene spiser både fisk og pellet, fett og magert fór.

Fóringsforsøkene vil fortsette i kombinasjon med temperaturforsøkene. I tillegg skal det forskes på miljøkrav som oksygenforbruk og vannkvalitet for å kunne sikre at oppfóring foregår under forsvarlige forhold.

Forskningsaktiviteter

Det skal forskes videre for å finne ut hvordan de krabbene som gir best lønnsomhet kan skilles fra de ulønnsomme krabbene. Videre skal det utvikles retningslinjer for at fangst og transport ikke skal gi skader på krabbene.

Jo større deler av året oppfóring kan foregå, jo mer lønnsomt vil det være. Ved Austevoll Havbruksstasjon skal det derfor, gjennom kontrollerte temperaturforsøk, arbeides med å finne ut hvor lav temperaturen kan være for at krabbene ikke lenger utnytter fóret til tilvekst av rogn og brunmat.